

Holly Black és Cassandra Clare: The Iron Trial / A vaspróba/

Call a mesterre bámult. Kétheti homokválogatás után már feladta a reményt, hogy Rufus valaha is nyíltan, őszintén beszél majd vele. Sőt mint rádöbbsent, már arról is lemondott, hogy megtudja, egyáltalán miért került a Magisztériumba.

- Ül le! – ismételte Rufus és Call ezúttal helyet foglalt, grimaszt vágva, amikor lábába fájdalom nyilallt. Miután órákon át ücsörgött a hideg kőpadlón, a kanapé roppant kényelmesnek bizonyult, jó volt belesüppedni. – Mi a véleményed az iskolánkról? Mielőtt Call válaszolhatott volna, szél zúgása hallatszott. A fiú először értetlenül pislogott, majd rádöbbsent, hogy a hang a Rufus mester íróasztalán lévő üvegedényből jön. Az üvegben lévő pici tornádó elsötétedett, és új alakot öltött. Egy másodperc múlva az egyik olívazöld egyenruhás tanácsstag, egy nagyon sötét hajú pasas aprócska másává formálódott. A férfi körülnézett.

- Rufus? – kérdezte. – Rufus, ott vagy? A mester türelmetlenül felmordult, és megfordította az üveget.

- Ne most! – közölte vele, és az üvegben lévő alak ismét tornádóvá alakult.

- Ez olyan, mint a telefon? – kérdezte Call elámulva.

- Olyasmi, mint a telefon – felelte Rufus. – Ahogy már mondtam, a Magisztériumban lévő tömény, elemi mágia megzavarja a legtöbb technológiai eszközt. Egyébként is, szeretjük a magunk módján intézni a dolgokat.

- Apám valószínűleg nagyon aggódik, azóta nem hallott felőlem, hogy... – kezdte Call. Rufus mester az asztalának dőlt, és karba tette a kezét széles mellkasa előtt.

- Először is – mondta –, tudni szeretném, hogy mi a véleményed a Magisztériumról és a képzésedről.

- Könnyű – felelte Call. – Unalmas és értelmetlen, de könnyű.

Rufus finoman elmosolyodott.

- Nagyon okos válasz – mondta. – Fel akarsz bosszantani, mert azt hiszed, akkor hazaküldelek. És azt hiszed, hogy az neked a legjobb, ha hazaküldelek.

Ami azt illeti, Call már feladta ezt a tervét. A sértő duma egyszerűen ösztönös volt nála. Vállat vont.

- Biztosan kíváncsi vagy, miért választottalak ki téged – folytatta Rufus. – Hiszen a legutolsó lettél a felvételin. Az összes reménybeli mágus közül te bizonyultál a legalkalmatlanabbnak. Gondolom, azt hiszed, azért választottalak, mert megláttam benned a lehetőséget. A tehetséget, ami a többi mesternek nem tűnt fel. Valami kiaknázatlan képességet. Esetleg valami olyasmit, ami saját magamra emlékeztet. Kicsit gúnyos volt a hangneme. Call nem felelt.

- Azért választottalak ki – magyarázta Rufus –, mert tényleg van benned erő és tehetség, viszont jó sok harag is. Kontrollal pedig szinte egyáltalán nem rendelkezel. Nem akartam, hogy valamelyik másik mágust terheld.

Azt sem akartam, hogy valamelyikük nem megfelelő okból kiválasszon. – Tekintete a felfordított üvegben pörgő tornádóra siklott. – Sok évvel ezelőtt tévedtem egy diákkal kapcsolatban. A tévedésem végzetes következményekkel járt. Az, hogy tanoncomul választottalak, nem más, mint a vezeklésem.

Call úgy érezte, a gyomra, akár egy megrúgott kiskutya. Fájt hallania, hogy annyira ellenszenves, hogy valaki bűnhődés gyanánt választotta őt.

- Hát akkor küldjön haza! – fakadt ki. – Ha csak azért választott engem, mert nem akarta, hogy valamelyik másik mágus tanítson, akkor küldjön haza!

Rufus a fejét csóválta.

- Még mindig nem érted – mondta. – Az olyan kontrollálatlan mágia, mint a tiéd, veszélyt jelent. Ha hazaküldenélek a kisvárosodba, azzal az erővel akár bombát is dobhatnék arra a helyre. De félreértés ne essék, Callum: ha nem hagysz fel az engedetlenséggel, ha nem leszel hajlandó megtanulni kontrollálni az erődöt, akkor haza foglak küldeni. Ám előbb elfojtom az erődöt.

- Elfojtja?

- Igen. Amíg egy mágus át nem halad az első kapun a vaséve végén, bármelyik mester elfojthatja a varázserejét. Akkor nem tudnál kapcsolatot teremteni az elemekkel, képtelen lennél használni az erődöt. És a mágiával kapcsolatos emlékeidről is megfosztanánk, így hiányérzeted lenne, mivel elvesztetted lényed egy kulcsfontosságú részét, de nem tudnád, hogy pontosan mit. Egész életedben kínozna a hiány, pedig nem is emlékeznél arra, amit elvesztettél. Ezt akarod?

- Nem – suttogta Call.

1.Kik a szereplői a részletnek?

.....

2. Érdekes „telefon” használtak a Magisztériumban. Mit tudtál meg róla?

.....

.....

.....

3.Válaszolj a kérdésekre!

- Miért nem használtak rendes telefont a Magisztériumban?

.....

- Mi a véleménye Call-nak a képzésről?

.....

- Hogyan akarta elérni Call, hogy hazaküldjék?

.....

- Miért választotta ki Rufus Call-t tanítványának?

.....

- Meddig lehet elfojtani egy mágus varázserejét?

.....

4. Hogyan folytatódik a mondat a megadott kötőszó után?

Call nem akart a Magisztériumban
maradni, ezért

Rufusz tanítani akarta Call-t, mert

Call nem akarta, hogy elfojtsák
varázserejét, ezért

Ha a varázserejét elfojtják, akkor

5. Karikázd be az igaz állítások betűjelét!

a; A szélzúgás a mester asztalán lévő üvegedényből jött.

b; Call nagyon jó véleménnyel volt a Magisztérium oktatásáról.

c; Azért választották Call-t az iskola tanulójának, mert alkalmasnak bizonyult a felvételin.

d; A kontrollálatlan mágia veszélyt jelent.

e; Call örült, hogy megfoszthatják varázserejétől.

6. Olvasd el a következő ismeretterjesztő szöveget, és töltsd ki a táblázatot!

Legtöbben úgy tudják, hogy Alexander Graham Bell találta fel, majd építette meg az első telefont 1876-ban, az amerikai Massachusetts államban. Rajta kívül voltak még sokan mások, akik rendkívül fontosak voltak a telefon kifejlesztésében. Az alapokat Morse találmánya, a távíró fektette le, ez volt ugyanis az első, elektromos jeleket továbbító hálózat.

A telefonkészülék olyan eszköz, amely a hangot a készülék mikrofonjának segítségével elektromos jelekké alakítja át és azt különböző módon nagy távolságra továbbítva a telefonkészülék hangszórójával újra hallható hanggá alakítja.

TELEFON: Feltalálója.	
Mikor?	
Hol?	
Távíró feltalálója.	
Mivé alakítja a hangot a telefon mikrofonja?	

Beküldési határidő: 2018.november 30.